

Tillæg

Den af den ved allerhøjeste Ordre af 2den September 1886 nedsatte Kommission under 11te Januar 1887 affagte Dom i Sagen imod suspenderet Byfoged og Bysskriver i Saxkjøbing samt Herredsfoged og Skriver i Musse Herred Johannes Bruun er saalydende:

Dom:

Efter at det ved allerhøjeste Kommissorialbefaling af 19de Juni d. A. var paalagt medunderlegne Byfoged Marcher at indlede fornøden Undersøgelse til Oplysning om begaaede Uordener og Misligheder ved Vestyrelsen af det Johannes Bruun betroede Embede som Byfoged og Bysskriver i Saxkjøbing samt Herredsfoged og Skriver i Musse Herred, og den i Anledning heraf anstillede Undersøgelse var sluttet, blev det ved allerhøjeste Kommissorialbefaling af 2den September d. A. paalagt os Underlegne at sammentræde i en Kommission til yderligere at undersøge og paakjende Sagen mod bemeldte suspenderede Embedsmand, under hvilken han i Medfør af fornævnte allerhøjeste Ordre vil være at tiltale for Dvertrædelse af Straffeloven af 10de Februar 1866 §§ 134, 141 og 143.

Med egen Tilstaaelse og de iøvrigt tilvejebragte Oplysninger er det godtgjort, at Tiltalte, som 10de Juli 1874 ansattes i bemeldte Embede og under 26de Juni d. A. blev suspenderet, har gjort sig skyldig i følgende Lovovertrædelser:

Som Musse Herreds Politiprotokol udviser blev der under 2de Februar 1876 foretaget Sag af det Offentlige kontra Jernbanearbejder Johan Rasmussen og Mursvend Lars Rasmussen af Bintersbøl for uberettiget Jagt, efter at Anmeldelse var stet om, at 2 ubekjendte Personer vare gaaede omkring i Skovene, og at 2 Daadyr og 1 Raabuk vare indleverede paa Jernbanestationen til Afsendelse til en Kjøbmand i Bordingborg, under hvilken Sag Dagen efter de Tiltalte ved en af Motiver ledsaget Kjendelse bleve satte under Anholdelse som sigtede for at have stude Dyr i en Dyrehave, og ved den den 29de samme Maaned affagte Dom bleve de Tiltalte, efter at ommeldte Kjendelse forinden var hævet, idømte Erstatning og Bøder, hvorom det i Dommen hedder, at Besidderen af Baroniet Guldborgland ved Godsforvalter Trap havde nedlagt Paastand paa, at Paagjældende anses efter Sagtlovens § 17. Da disse Personer derefter henvendte sig til daværende Overretssagfører B. Jensen i Nykjøbing p. S. med Bepværing over, at de vare bleve arresterede af Tiltalte, og begjærede hins Bistand for til overordnet Autoritet at føre Klage over den dem overgaaede Behandling, begjærede Sagfører Jensen af Tiltalte en Udskrift af det optagne Forhør, hvilken Tiltalte selv udfærdigede og forsynede med Paategning om Udskriftens Rigtighed og Underskrift, og medfulgte den af Jensen konciperede Klage til Justitsministeriet.

Denne Udskrift var imidlertid ikke stemmende med det Protokollen tilførte, hvorom Tiltaltes i Forhøret 6te Juli afgivne Forklaring gaar ud paa, at da han ved Gjennemlæsningen fandt, at Forhøret ikke var saa formelt som ønskeligt, foretog han ved sammes Renskrivning uden i fjerneste Maade at afficere Sagens Realitet eller foretage nogen Forfalskning af det Protokollen tilførte, nogle formelle Vendinger og Forandringer og alene af den Grund, at Forhøret ikke ved dets Form skulde vække Opmærksomhed, og uden at han derved tilsigtede nogen Fordel for sig selv eller Stade for Andre; men har Tiltalte i et senere Forhør, efter at paagjældende Udskrift var bragt tilstede og sammenholdt med den rigtige Udskrift, maattet erkjende, at der ikke blot er stet en Del Ombytninger men ogsaa flere Tilføjninger, hvilke efter hans Paastand dog alle ere stemmende med de virkelige Forhold, men hvorom Tilførsel ikke er stet i Protokollen, da Sagen maatte behandles med stor Hurtighed. Navnlig var Tiltalte misfornøjet med, at en privat